

utilitat sanitària, sinó que reconeixen de bona gana que és un dels factors de depravació més potents que s'hagin inventat. Pel cos mèdic ningú ho nega; no és pas bo posar els homes en l'alternativa de cometre indelicadeses o de no poder viure d'un treball honrat.

Es deprava no solament el cos mèdic, sinó a tot el poble que es costuma cada dia més a mentir i al qual s'ofereix el trist espectacle d'un estament abans respectat fins el punt més alt i que poc a poc llisca cap a tots els compromisos imaginaris. Parlant amb el poble he vist que servava el record dels grans metges d'abans, que foren grans ciutadans; avui esmenta a més d'un metge, a la casa del qual hom entra com a la d'un usu-
rer astut per tal de demanar-li, sense embuts, de què ajudi a robar a la Caixa.

Així, amb el règim d'assegurança de la malaltia, car no parlo més que d'aquesta de la qual m'he preocupat, es depraven el poble i l'estament mèdic, on trobaven abans tants d'educadors i gent respectada en tots els medis socials.

A França com a Alemanya es tocan els resultats nefastos de l'assegurança contra la malaltia; el funcionarisme dividirà els metges, i els més intel·ligents, digui's el que es vulgui, no entraran mai a prestar servei a les Caixes, quedant defraudat l'objecte de donar als humils l'assistència més apta.

Si amb tots els diners que costarà el sistema d'assegurances per pervertir el poble, s'anés a ell fent-li sentir la preocupació sincera de curar del seu benestar i de les seves condicions d'existència materials, intel·lectuals i morals, s'atenuarien bon nombre d'animositats, i potser hom veuria renàixer a Alsàcia els temps que he conegut, en què el metge donava a tothom l'assistència més desinteressada i la més franca cordialitat unia els grans patrons i el més humil de llurs obrers.

En la meua comunicació a l'Acadèmia de Medicina feia constar la meua estranyesa de què s'hagin fet a Alsàcia tantes enquestes sobre l'assegurança de malaltia i que no s'hagi demanat a la Facultat de Medicina, d'on surten els metges, ni a cap professor el seu parer sobre la influència en la formació de professionals i la dignitat del metge.

L'AUTOMOBIL DEL METGE RURAL

Essent ja en nombre apreciable els metges rurals que per visitar els malalts del seu partit mèdic d'uns quants quilòmetres a la rodona fan ús de l'automòbil, ens plau de reproduir els següents consells d'un renomnat tècnic, Bandry de Saunier, que publica *Index Médical*:

"El simple fet de *sobre-estimar* o *sub-estimar* la potència del cotxe que hom necessita, pot tenir greus conseqüències per la butxaca de l'adquirent.

Una compra raonable, en matèria automobilista com en tota altra, és una compra raonada de la qual totes les conseqüències àdhuc les indirectes han d'ésser sospesades.

Prenguem el cas d'un metge rural cridat generalment pels seus clients dins una zona que té un radi de 20 quilòmetres des del domicili del metge.

Si, creient guanyar molt de temps, aquest metge ha comprat un cotxe molt ràpid, per tant de molta potència i de molt de consum, a la pràctica no en treurà, tanmateix, cap benefici suplementari molt apreciable de temps i pagarà molt cars els petits avantatges.

Ha comprat, per exemple, un 20 cavalls i va i ve d'un cap a l'altre de la zona suposada plana i directa (20 quilòmetres de radi) a la velocitat de 80 quilòmetres per hora, i per tant la recorre en quinze minuts. Per fer això, despèn 20 francs (essència i oli, neumàtics, reparacions eventuais).

Si hagués comprat un simple 10 cavalls, recorriera la mateixa distància a la velocitat de 50 quilòmetres per hora; per tant, els faria en 24 minuts, però només despesaria 12 francs. Perdría, per consegüent nou minuts, però economitzaria vuit francs.

I si suposem que tingui de recórrer anyalment 10.000 quilòmetres, veiem que el cotxe de 20 cavalls l'hi fa guanyar només que 75 hores en dotze mesos, que li costen 4.000 francs, és a dir, 53 francs per hora. No conto encara ni els suplementes de patent i de prima d'assegurança que val un 20 cavalls comparat amb un 10.

Evidentment, que no pot tractar-se aquí de càlculs fredament teòrics, car les carreteres es presten poc a velocitats mitges de 80 per hora, encara que sigui només en trajectes de 20 qui-